

**I**ncipit epistola ad Titum. **Ca. I**  
 Hinc epistolā apostolus titō scribit: quē cre-  
 auit epim: cōmonēs eū fore sollicitū ecclesiasti-  
 ca disciplina. debet ei pōtifer hīe maternas  
 pietatē et pīs seneritatē: vt sit fori supbis.

ade rē. postil. sicut et magistrī i Blo. exponit de veste cōsulari. Burg.  
 obijcit dices qd Hiero. penulā dicit volumē hebreū: s; brūs Hiero. h  
 nō facit fm ppriā s; alioz expositionē: dicit nāq; volumē hebreū re/  
 plico: qd paul' fm quosdā penulā vocat. Hec ptinet vt dicit Burg.  
 ad inanē glām: p veste hic dicitā penulā aplm se oñdere fore ciuē ro/  
 manū. nā nō magis ad vanitatē ptinet h face  
 re p veste q; p vocalē. ptestationē qd tñ apls  
 sepe legi fecisse spālter qñ cesarē appellauit.  
 Hec valet rō Bur. qm supfluē expmeref li/  
 ber vn' qñ indiffinitē dicit de libris: nec digni/  
 tas alicui' libri hmoi supfluitatem tollit: vt si  
 qd deponisset bibliā cū multis alijs libris su  
 plue diceret: Remittite mihi libros et bibliā:  
 nā cū qd dicit de libris vtiq; principaliter de  
 pncipaliozib' loquit et secundario de min' pnci-  
 palib': s; si qd iter libros eēt qd nomē libri  
 nō digne reciperet merito specificare: id apls  
 addidit specificādo mēbranas: vide in littera  
 nō est magne speculationis.

et suavis modestis: vt nō ha-  
 bēs timoris angulū: nec cla-  
 tionis supcillū: vraz et luceat.  
 vnde i veste legalis pōtificis  
 erat coccus bis tinct' q habe-  
 bat specie ignis. Ignis autē  
 duo facit: vrit et lucet. Ita et  
 pōtifer p dicationis gladio. s.  
 ignito eloquio vtere debet  
 mordaci increpationē: et metū  
 da cōminatiōe: et lucez fōnen/  
 do blādis: et delectabilia p/  
 mirrēdo. Ideo d māna dicit: q  
 indurebat ad ignē et liquece-  
 bar ad solē. Et bacul' pōtifi-  
 cis ab inferiori pūgit: et in sū-  
 mo ad anteriora extendit i se  
 rediēs: q ecclesiastic' doctor  
 gladio verbi pūgere debet. i.  
 aspere redarguere peccātes:  
 qd ē ex inferiori natura: et cor-  
 rectos in anteriora dirigere:  
 ita tñ vt ad ppriā cōfessionē sui  
 cōsideratiōe redeat: si forte in  
 se habeat qd alijs annūciat.

**Argumentū in epistolam ad Titum incipit.**  
**T**ituz cōmonēfacit et in-  
 struit de cōstitutiōe p-  
 sbyterij: et de spūali puer-  
 satioe: et hereticis vitādis. q i tra-  
 ditionib' iudaicis credūt. Scri-  
 bens ei a nicopoli.

**Argumentū finit. Epistola pauli ad Titū incipit.** **Ca. I**  
 s noie. s humilitas nō tollit  
 porectare et dignitate.  
**P**aulus seru' dei: apo-  
 stol' aut iesu xpi fm  
 fidem electozū dei: et

**Postilia fratris Nicolai de lyra sup episto-  
 lā Pauli ad Titū incipit.** **Ca. I**  
**A**ul' seruus dei. Hic incipit epla  
 Pauli ad Titū. q diuidit i tres  
 ptes. s. in salutationē et psecutio-  
 nē. ibi: Hui' rei grā: et cōclusionē  
 ibi: Saluat te in fine eple. In pte  
 ma pte pto pōtiff plona salutās qñ ad no-  
 mē. cū dicit: Paul'. et rō hui' nois dicta fuit in  
 pncipio eple ad romanos: et qñ ad religio-  
 nē. cū dicit: B Seruus dei. i. fidelis xpian': et  
 qñ ad officij dignitatē. cū dicit: B Ppls autē  
 iesu xpi fm fidē. i. ad p dicationē fidem. d Et  
 agni. ve. dei. h dicit ad excludēdū sciaz hūanū  
 tus iuentā: i qd' sūt aliq' falsitates admittē:  
 vt p p Aristotele: q lz veri' alijs scripserit:  
 aliq' tñ falsa admiscuit: vt d eternitate mundi:  
 et de numero intelligētiarū et hmoi. e. Que  
 fm pietatē est. i. ad verū dei cultū ordinata.  
 f In spem vite eterne. p bec cōsequēdē.  
 g Quā pmissit qd nō mentif de'. euz sit ipsa  
 veritas. h Ante tpa secularia. i. ab eterno.  
 Et accipit pmissio hie p p destinationē dei: q  
 ab eterno dare electis ordinauit grām et glo-  
 riā. s; qz effect' hui' p destinationis est in tpe.  
 ideo subdit: i Manifestauit aut tpsū su-  
 is. i. ab eo dispositis et ordinatis. k Verbu  
 suū. i. filiū incarnatū. l In p dicationē. i. p p  
 dicationē. s. xpi et discipuloz suoz. iō subdit:  
 m Que credita ē mihi. tāq' fidei p dicatori.  
 n Scdm pcc. salua. no. dei. vt p p Act. xliij.  
 Separe mihi barnabā et saulū. scdo pōtiff pso  
 na salutata. cū dicit: o Tiro di. si. fm cōm si/  
 dē. i. catholicā: catholicon enī grece latine si.  
 gnificat cōe vel vniuersale. dicit aplus: Filio  
 fm cōm fidē. ad oñdēdū q tñ nō erat filius  
 ei' carnalis: s; spūalis. tertio ponunt optata  
 bona. cū dicit: p Hīa. in p sēnti. e. Et pax.  
 in futuro. nā beatitudo qetate totaliter hois  
 appetitū. r A deo patre. q ē grē et beatitudi-  
 nis cā pncipalis effectiua. tñ cū filio et spūscō  
 nā opa trinitat' sūt indiuisa. s Et xpo iesu.

Tito relicto Crete epō ex  
 simplicitate et humilitate ni-  
 mis patiēt. i. scripserit ei sua  
 auctoritate vtili: scribit d epā  
 li officio imperiose et potesta-  
 tiue tractando a nicopoli.  
 Est igit intētiō apli instrue-  
 re Titum de epali officio atq;  
 monere: vt illud iperiose tra-  
 cter: et hereticos vitet. No-  
 dus talis. Prio salutat. De-  
 ind instruit eū de epali offi-  
 cio: docēs eū qd agere debe-  
 at: et qles epōs p ciuitates cō-  
 struere. Deinde qliter diuer-  
 sos vel seru vel etate vel cōdi-  
 tione instruere debeat. Po-  
 stea monet eū de vitādis he-  
 reticis. **Ca. I**

**Argumentū in epistolam ad Titum incipit.**  
**T**ituz cōmonēfacit et in-  
 struit de cōstitutiōe p-  
 sbyterij: et de spūali puer-  
 satioe: et hereticis vitādis. q i tra-  
 ditionib' iudaicis credūt. Scri-  
 bens ei a nicopoli.

**P**aulus. Seruus  
 conditione nō tñ  
 peccati misera ser-  
 uitate. Sed: de  
 quadā nobilita-  
 te: qliter moyses et dauid ser-  
 uis sūt appellati et maria ancil-  
 la. c Scdm fidē ele. i. quaz  
 tenēt vel q saluānt electi dei.  
 et ideo. p ea magis laborādū.  
 d In spem vi. eter. Hec res  
 hic fruct' aplici officij. Per  
 B cōmēdat officij apli: nō tepidū agendū. e Pro-  
 mittere. s; quō pmissit: eū nōdū hoies essent qbus pmit-  
 teret: qz i ei' eternitate et in ipso verbo eidē coeterno iā  
 p destinationē fixū erat qd suo tpe futurū erat. Promis-  
 sit g ante tpa: qz i se eterno sic fixerat anteq' tps esset:  
 qd cū creaturis cepit. Hō enī possunt dicere fuisse ali-  
 qd tēpus qñ de' nōdū fecerat aliquid. f Ante tpa  
 rē. Hō recens pmissio: sed ante tpa oim seculoz: et vt  
 certius sit. g Manifestauit. cōgruis tēporib'. s. ver-  
 bū. i. filiū: hec est vita eterna. h Filio fm cōm si-  
 dē. i. catholicā nō pzinatā alicui' catholico grece: cōe  
 vel vniuersale dicit latine. i Hui' rei gratia. Pmo  
 dicit quid agere debeat et quales ordinare p sbyteros:  
 incipit s ita hui' rei grā rē. dū hec recollit sicut ei dispo-  
 fuerat: monet crequi. k P sbyteros. Et pastoralis  
 cure on' facit sustineat: p multos diuisū. l Sine cri-  
 mine. Si dixisset sine pctō: nullus in ecclesia recte posset  
 ordinari

**Argumentū in epistolam ad Titum incipit.**  
**T**ituz cōmonēfacit et in-  
 struit de cōstitutiōe p-  
 sbyterij: et de spūali puer-  
 satioe: et hereticis vitādis. q i tra-  
 ditionib' iudaicis credūt. Scri-  
 bens ei a nicopoli.

**P**aulus. Seruus  
 conditione nō tñ  
 peccati misera ser-  
 uitate. Sed: de  
 quadā nobilita-  
 te: qliter moyses et dauid ser-  
 uis sūt appellati et maria ancil-  
 la. c Scdm fidē ele. i. quaz  
 tenēt vel q saluānt electi dei.  
 et ideo. p ea magis laborādū.  
 d In spem vi. eter. Hec res  
 hic fruct' aplici officij. Per  
 B cōmēdat officij apli: nō tepidū agendū. e Pro-  
 mittere. s; quō pmissit: eū nōdū hoies essent qbus pmit-  
 teret: qz i ei' eternitate et in ipso verbo eidē coeterno iā  
 p destinationē fixū erat qd suo tpe futurū erat. Promis-  
 sit g ante tpa: qz i se eterno sic fixerat anteq' tps esset:  
 qd cū creaturis cepit. Hō enī possunt dicere fuisse ali-  
 qd tēpus qñ de' nōdū fecerat aliquid. f Ante tpa  
 rē. Hō recens pmissio: sed ante tpa oim seculoz: et vt  
 certius sit. g Manifestauit. cōgruis tēporib'. s. ver-  
 bū. i. filiū: hec est vita eterna. h Filio fm cōm si-  
 dē. i. catholicā nō pzinatā alicui' catholico grece: cōe  
 vel vniuersale dicit latine. i Hui' rei gratia. Pmo  
 dicit quid agere debeat et quales ordinare p sbyteros:  
 incipit s ita hui' rei grā rē. dū hec recollit sicut ei dispo-  
 fuerat: monet crequi. k P sbyteros. Et pastoralis  
 cure on' facit sustineat: p multos diuisū. l Sine cri-  
 mine. Si dixisset sine pctō: nullus in ecclesia recte posset  
 ordinari

qz eius humanitas est cā instrumentalis cōiuncta. r Hui' rei. Hic i-  
 cipit eple psecutio: q diuidit in duas ptes. in prima pte titū instru-  
 it de ordinatiōe eccle. scdo de informatiōe plebis sibi cōmisse se. ca.  
 Pmo in duas. qz pmo ponit suā instructionē. scdo cuiusdā dicit  
 rōnē. ibi: Sunt enī multi. Circa primū instruit eū de ordinatiōe ec-  
 clesie qñ ad episcopos et p sbyteros: instituerat enī eū paulus. cre-  
 tensen archiepiscopū: et sic ad eū pmebat ordinatiō toti' pncine.  
 Sciendū etiā q sub noie p sbyterozū intelligit etiā epōs: et cōuerso  
 sub noie epōz intelligit p sbyteros: sicut dicitū fuit pleni'. s. j. Timo.  
 iij. dicit igit: Hui' rei grā. i. ppter p dicationē fidei catholice.  
 v Reliqui te crete. institūēs te ibi archiepim. r Et ea que desūt.  
 de bona dispositiōe ecclesie. y Corrigas. in melius reformādo.  
 z Et constituas per ciuitates p sbyteros. fm exigentiam populo-  
 rum. a Sicut et ego disposui tibi. in forma que sequet.  
 b Si quis sine crimine est. Ille eī qui cōstituit p sbyter vel episco-  
 pus debet esse integre fame et fidei. ista aut cōditio et alie sequentes  
 debent esse excellēt' in epō: q in sacerdotē curato.

† 93. bi. lea  
 gimus p'  
 pncipi.



ordinari minister. Multi enim baptizati fideles sunt sine crimine: sine peccato vero in hac vita neminem dixerim: non quod peccati aliquid remaneat quod in baptizate non dimittat. Sed quod in nobis in hac vite infirmitate manentibus quotidie fieri non desunt: quod fideliter orantibus quotidie remittantur. Quilibet valeat...

1. Job. 1. c. 25. di. c. 26. di. 4. 1. c. per 4. 7. di. 9. 1. di. c. 1. 43. di. c. 1. 45. di. c. 1. 6. di. c. 1. 1. Cor. 7. c.

1. Cor. 7. c.

Act. 17.

Antiquus probris vir. s. post baptismum: ut dicitur in 1. Tim. 1. 11. q. Filios habet. s. non oportet ipsum habere filios: quod poterat committere: si haberet oportet quod sint fideles. i. sane fidei. c. Non in accusatione luxurie. i. accusabiles de luxuria: sicut filii belli. j. Reg. 11. d. Aut non subditos. i. rebelles. e. Oportet enim episcopum...

Antiquus probris vir. s. post baptismum: ut dicitur in 1. Tim. 1. 11. q. Filios habet. s. non oportet ipsum habere filios: quod poterat committere: si haberet oportet quod sint fideles. i. sane fidei. c. Non in accusatione luxurie. i. accusabiles de luxuria: sicut filii belli. j. Reg. 11. d. Aut non subditos. i. rebelles. e. Oportet enim episcopum sine crimine. i. a peccato. f. Sicut dei dispensat. i. bonis specialibus ubi requiritur maior fidelitas et diligentia quam in dispensatione bonorum temporalium. g. Non supbia. alios suppeditado. h. Non iracundia. i. animo: supbia est de facili irascitur. i. Non vinolentia. i. in potu vini excessiva: quod per hoc impedit discretio: quod requiritur in deo ministro. k. Non percussio. quod vitium oritur frequenter ex excessiva vini potatione. l. Non turpis lucri cupiditas. i. secularis: quod est per mercationes et talia que non decet ministros ecclesie. m. Sed hospitalis. oportet enim esse ad peregrinos. n. Benignus. ad omnes. o. Prudens. in agilibus. p. Sobrius. i. tenet sobria mensura in omnibus. q. Iustus. formaliter quantum ad seipsum. r. effectivus quantum ad populum sibi subditum: in quo debet reverentia et conservare. r. Sanctus. erga deum. s. Continens. i. firmiter se tenet contra tetationis imperium: t. Amplexentem enim verum. i. diligenter studentem in sacra scriptura. v. Et potes sit exhortari. s. fideles ad bonum. r. In doctrina sana absque admixtione alicuius erroris. y. Et eos qui contradicunt arguere. eos efficaciter refellendo. z. Sunt enim. hinc prout reddunt rationem ultimi dicitur. s. quare debet esse potes inobedientes vel contradicentes arguere: dicitur: Sunt enim multi et inobedientes. i. veritati evangelice contradicentes. a. Vaniloqui. ex multiloquio suo mentes simplicium turbantes. io subdit: b. Et seductores. p. mendacia colorata. c. Maxime qui. supple sunt tales. d. Qui de circumsione sunt. isti erant falsi apostoli de iudaismo perversi. no ita recte quod ob servatione evangelij volebant observationem legalium introducere: ut habetur in 1. Cor. 10. e. Quos oportet. quod le galia mortua fuerunt in passione christi mortifera post publicationem evangelij: pur. s. declaratum fuit diffuse Ro. 11. et. Gal. 1. et. j. Tim. v. f. Qui vniuer. domos. fidelium. g. Subuertunt. i. subvertunt nuntium. h. Docetes que non oportet. i. non sana sed pestifera. i. Turpis luxuria. i. propter questum: s. sic in duobus peccabat. s. i. doctrina et in intentione docendi: et declaratum positum per dicitur cuiusdam doctoris illius gentis d. k. Dixit quidam ex illis prophetarum ipse. i. prophetarum. p. h. ait que non dicit prophetam absolute: sed prophetam ipse: datur intelligi que non fuit vere prophetam loquens spiritu diuino: s. humano: sicut ex ista verum dicit: sicut et propheta vera loquuntur: et subdit ei dicitur. cu dicitur: l. Cretenses semper mendaces. i. assueti mendacis. m. Male bestie. i. mordaces. n. Ventris pigri. i. gulosi. Ille enim qui habet ventrem nimis impletum non potest ire expedite: s. tarde et pigre. o. Quia ob causa. i. que sunt talibus vitis assueti. o. Incepta illi. dure: et non molliter: sicut bell. j. Reg. 11. v. Hiero. bell. p. filiorum suorum iniquitate dantur: e. corripuit quod eos s. lenitate patris et non auctoritate potestatis. p. Et sani sint in fide. catholica. q. Non intendentes fabulis iudicis. de observatione legalium que mortua

a s non peccato. s peccato criminali. vel infantia criminali. b s i q spes continete r sacramentu. a b mune est vnus vxoris vir: filios s sane fidei. c habes fideles: non in accusatione d luxurie: aut non subditos. t oportet ei episcopu sine crimine ee sicur dei dispesator: non supbu: non iracudu: t n vinolentu: non percusso s secularis. l re: non turpis lucri cupidu: s hospitalis: benignu: prudere: sobriu a s proximo. s deo. b s ab illicita supbia r hmoi. s amore. i iustu factu: continete: amplectere s veracem. v te eu qui fm doctrina e fidele sermonu: vt potes sit exhortari i doctrina sana: r eos q contradicunt arguere. Snt enim multi et inobediens vaniloqui r seductores: maxime qui de circumsione sut: qs oportet redargui: qui vniuersas domos subuertit: docentes que non oportet turpis lucri gratia. Dixit quida ex illis pphuis ipse: ru ppheta: Cretenses semp mendaces: male bestie: ventris pigri Testimoniu hoc veru e. Quam ob causa increpa illos dure: vt sani sint i fide: non itedetes iudicis

ptus fuit vnus iter eos: d. t. ppheta large r participatiue in istu veru dicit: sicut r propheta vera loquuntur: et subdit ei dicitur. cu dicitur: l. Cretenses semper mendaces. i. assueti mendacis. m. Male bestie. i. mordaces. n. Ventris pigri. i. gulosi. Ille enim qui habet ventrem nimis impletum non potest ire expedite: s. tarde et pigre. o. Quia ob causa. i. que sunt talibus vitis assueti. o. Incepta illi. dure: et non molliter: sicut bell. j. Reg. 11. v. Hiero. bell. p. filiorum suorum iniquitate dantur: e. corripuit quod eos s. lenitate patris et non auctoritate potestatis. p. Et sani sint in fide. catholica. q. Non intendentes fabulis iudicis. de observatione legalium que mortua

Glo.ordi. ...



20.11.1

meta absiderent. Deinde ad vsus domesticos assumere: ita vanis atq; supfluis gētiliū sup/ stitionū r poetarū sententijs abstrahis r decisiv: qd purū repertū fuerit ad ministeriū dom' dei assu mēdū ē. a Mādat' ho. Quia mādata legis post manifestā xitātē iā hoim nō dei mādata sūt.

b Avertētū. Spūalis intelligētē. Quicqd enī aduersus xitātē opponi tur hūana iueteratio est. Ideo mādata hoim r fa bulas appellat q narrat: qz nesciētēs vim scriptu/ rarū r iteriora: xbozū le gis colorē sequūt nō sa/ porē. purat ei nūq; rece/ dēdū eē ab his q moyses tradidit vtpote de escay differētia. c Dīa mun. rē. Dē ipi negāt. iō qz i lege qdā moyses pbihu it: r ab imūdis mūda dif creuit. Hoc aut nō fm na turas qd d' creauit itel ligi voluit: s; fm signifi cationes. Omnia s; mū da sūt mūdis fm natu/ ras. Qñ i Hēnēti: A idit d' cūctā q fecerat r erāt valde bona. Scdm: signi ficatiōes qdā imūda sūt iudeis: nec nobis oīa ap ta sūt: vel ppter salutem corporū: vel ppter cōsue tudinē hūanē societatis. d Fact' aut ne. Si ne gatio nō tm lēgūa sit: sed etiā factis: certe multos inenim' antiq;pos q oze cōstitent rpm et mozb' dīstentū ab eo. Quisq; fact' negat rpm antiq;ps est. Tales sunt oēs mali catholici: q nō verbis s; fact' negāt. Nolite q; esse tāq; de fide securi: adū/ gite fidei recte vitā rectā vt rpm cōfiteamini r ver bis vera docēdo: r fact' bñ vīdēdo. Hā s; cōfite/ mini xbis r nō factis: si des tallū mozi. ppe si/ des est demonioz.

U aut loquere q decet sanā doctrinā. Senes vt sobrii sint honesti pudici pū bitū scō nō criminātrices: non patientia. Anus similiter in ha bitū scō nō criminātrices: non vīno multo seruīctēs. Bene dolescētulas vt viros suos ament filios suos diligāt: prudētēs cā/ rris continētia. s; in cibo et potu. stas: sobrius: dom' curā haben tes: benignas subditas suis vi ris: vt nō blasphemēt vrbūm i dei. Iuuenes similiter hortare vt sobrii sint. In omnib' teipsū

U aut lo. Ca. II Sanā doctrinā. Hec sūt q ad bo nos mozes ptinet. f In ba. san. Et. f. earū ince/ sus mo? vult? sermo p/ ferāt sctitatē. g Non vi. mul. Solēt ei eē qdaz q corpis frīgescētē luxu/ ria vitio se p libidine de derūt. h Bñ docē. Hō qdē publice viros s; pri uate. i At vi. suos a. Quos naturali affectu naturali diligūt: ament etiā pudica dilectiōe: vt. f. cū pudore viris debitu; pot' reddāt q; erigant. k At nō blasphemēt. Hoc ad senes. r ad oīa sup iōza pōt referre. q. hortare se/ nes r anus r adolescētulas vt ita se habeāt vt dixi qd iō facere debēt: vt nō blas. rē. l Iuuenes sūt hoz. Quia iuuet' pmprior ē ad lapsū: cōtineri iu/ be' qd vt facili' sit: magistrū iu bet formā eē: vt qd docet xbis oīdat factis: vt ita. pphani erubescāt. m In oib'. rē. Dis ei q male viuūt i cōspectu eoz q; quibus

mortua fuerūt in passiōe xpi. r iō qd d' d' de necessaria obseruatione eozū totū ē fabulosū r falsū. a Et mā. ho. rē. fecerāt enī iudei multa statuta p quozū obseruationes irritabāt pcepta diuina fm q impoperat eis salua/ toz: Matth. xv. B. d. Quare irritū fecistis mādatū dei ppter traditionem vestrā: b Dīa. cibaria. c Mūda. supple sūt. d Mūdis. i. p baptis/ mū sctificatis. e Coniūnat' aut r infidelib' ni/ bil ē mūdū: r subdit' cā cū d' r: f S; inq;natē sūt eo rū mēs r cōscia. ppter qd dicit saluator Matth. xv. Hō qd irat i os coniūnat hoim. f. cib': s; qd pce/ dit ex ore h coniūnat hoim. f. detractiones: lasphe mie r hmōi: q; primo pcedūt ex corde malo r cōscia coniūnata. g Cōfite' se rē. dicētes se esse xpianos false tñ. iō subdit: h Fact' aut negāt cū sint abomi nati. deo. i Et incredibiles. l. increduli. k Et ad oē opus bonū reprobi: qz nullū opus pōt esse bonū meritorie sine fide: Heb. xj. Sine fide impossibile est placere deo. Capitulo. ij. vbi dicit in postil. Et p; p Aris. q; lz veri' alijs sc̄pserat aliq; tñ falsa imiscuit.

tiū se a veritate. Dīa mūda mū/ dis: cōiūnatis aut r infidelib' nihil mūdū: s; inq;natē sūt eoz r mēs et psciētia. Cōfite' se nos se deū: fact' aut negāt: cum sint abominati r incredibiles: r ad oīe opus bonū reprobi. Ca. II

U aut loquere q decet sanā doctrinā. Senes vt sobrii sint honesti pudici pū bitū scō nō criminātrices: non patientia. Anus similiter in ha bitū scō nō criminātrices: non vīno multo seruīctēs. Bene dolescētulas vt viros suos ament filios suos diligāt: prudētēs cā/ rris continētia. s; in cibo et potu. stas: sobrius: dom' curā haben tes: benignas subditas suis vi ris: vt nō blasphemēt vrbūm i dei. Iuuenes similiter hortare vt sobrii sint. In omnib' teipsū

U aut loquere q decet sanā doctrinā. Senes vt sobrii sint honesti pudici pū bitū scō nō criminātrices: non patientia. Anus similiter in ha bitū scō nō criminātrices: non vīno multo seruīctēs. Bene dolescētulas vt viros suos ament filios suos diligāt: prudētēs cā/ rris continētia. s; in cibo et potu. stas: sobrius: dom' curā haben tes: benignas subditas suis vi ris: vt nō blasphemēt vrbūm i dei. Iuuenes similiter hortare vt sobrii sint. In omnib' teipsū

U aut loquere q decet sanā doctrinā. Senes vt sobrii sint honesti pudici pū bitū scō nō criminātrices: non patientia. Anus similiter in ha bitū scō nō criminātrices: non vīno multo seruīctēs. Bene dolescētulas vt viros suos ament filios suos diligāt: prudētēs cā/ rris continētia. s; in cibo et potu. stas: sobrius: dom' curā haben tes: benignas subditas suis vi ris: vt nō blasphemēt vrbūm i dei. Iuuenes similiter hortare vt sobrii sint. In omnib' teipsū

U aut loquere q decet sanā doctrinā. Senes vt sobrii sint honesti pudici pū bitū scō nō criminātrices: non patientia. Anus similiter in ha bitū scō nō criminātrices: non vīno multo seruīctēs. Bene dolescētulas vt viros suos ament filios suos diligāt: prudētēs cā/ rris continētia. s; in cibo et potu. stas: sobrius: dom' curā haben tes: benignas subditas suis vi ris: vt nō blasphemēt vrbūm i dei. Iuuenes similiter hortare vt sobrii sint. In omnib' teipsū

nobilitate vel diuitijs elate nolint eis obedire. i At nō blasphemēt verbū dei. i. doctrina euāgelica: r refer' h ad oīa p̄dicta r etiā sequētia. tūc enī habitabāt xpiani iter infideles. r iō si fuissent incōpositi mozb' infideles fidē catholice d' riderēt. k Iuuenes similiter rē. qz iuētus impellit ad sequēdū iper' passionū maxime cōcupiscētē carnalis: ppter qd retinēda ē in freno sobrietatis: r quoniā turpe est doctori cum cul/ pa redargueri ipsum: r in moralibus magis mouent facta q; verba. ideo cōsequenter informat Titū dicens: l In oibus teipsū pbe exen/ plum. rē. informādo subditos factis.

f 32. di. c. pposuisti. 1. q. 1. c. dñf Ro. 14. d.

f 11. q. 3. c. existimant.

B

f 28. q. 1. §. 1. in fine.

B



Ab ipse est: qtu ipso occidit eos: et si illi viuunt d' misericordia dei viuunt.

Et doctri na sal. rē. Hoc referē ad oia p dicta. s. ad senes r anus r fuos q. hortare oēs p dictos vt ita se habeat: vt ipa scriptū ē: vt ita omēt i actibus suis doctrinam sal. rē. b. n. n. n. n. n.

† 23. q. 5. c. ii apud.

† De cose. di. 4. c. p. m. u. interro garur.

† De cose. di. 5. c. i. c. u. m.

† 46. di. 6. 1. c. 2. q. 7. c. sicut facer. dores.

B

prebe exēplū bonoz opez in doctri na i integritate: i grauitate. Verbū sanū: irrephēibile: vt is q ex aduer so est vereat: nihil habens malū di cere de nobis. Seruos subditos do minis suis esse: in oib placētes nō

prādicētes nō fraudātes: s; i oib

bonā fidē ostendentē vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus. Appāruit ei gratia dei r salua toris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

† vt doctrinā saluatoris nostri dei ornēt in omni bus.

† Appāruit ei gratia dei r saluatoris nostri omnibus hoibus erudi ens nos: vt abnegātes impietatez secularia desideria: sobrie r iuste et pie viuamus in hoc seculo: r expectā tes beatā spem r aduētū glorie mā gni dei: r saluatoris nostri iesu xpi: qui dedit semetipsum p nobis: vt nos redimeret ab oi iniqtate: r mū dāret sibi ppim acceptabilem sectato rem bonozū operū. I hoc loquere r ex hortare: r argue cuz omni imperio. nemo te tōtēnat.

In doctrina. informādo eos xbis sacris. b In in regritate. i. puritate mēt r corpis. c In gra. gest. ex teriozis. d Verbu sa. irrep. supple lit. e Atis q ex aduer. e. i. aduersari. f fidei. f Vereat. i. cōfusus ad se ipsū reuertat. g Nihil ha. ma. dicere de nob: r sic tā dē ad fidē puertat. h Seruos. hēc ē tertia ps i q Ti tū instruit de his q sūt i cōditiōe seruili. r primo ponit instructio. scdo instructionis rō. ibi: Appāruit ei. Circa p mū dicit apls: Seruos supple doce. i. Dñis suis eē. eis debetā reuerētā r obsequiū exhibēdo: r h sine sint boni siue mali: fideles aut infideles. k In oib pla. nō dā. Et h intelligēdū ē de licit. tm r honestis. l hō frau. dños i reb. vel obsequijs debet. m S; i oib si dē. i. fidelitatē. n Bonā ostē. verbis r fact. o At doc. sal. no. dei omēt i oib: r h suis bonis morib. h eni faciēdo sanct. paulin. seruilēs regi infidelis sic fidē suam morib. ornauit q liberationē sui a seruitute r oim eluā suozū meruit apud regē infidelē. p Appāruit. hie po nit dicte instructionis rō q accipit ex saluatoris exēplo: q dedit seipm. p nobis: r subiecit se seruituti vt nos redimeret a seruitute diaboli: pp qd nō debet eē durū ser uis fidelib. dñis suis infidelib. subijct. pper qd dicit: Appāruit ei gra dei r salua. nri. i. carne. p nobis assum pta. q Erudies nos. xbis r exēplis. r At abne. ipte. i. idolatriā: sicut p oppositū pietas dē cult. diuin. s Et se. de. q tēdūt ad diuitias honozes r delicias. r Sobrie. in nobis. r Et iu. ad p. r. r Et pie. ad deū. r Anam. i. h se. fragili. r t rāsitōrio. iō sōdit. r Expectātes bea. spē. i. gliam eternā a nob sparam. r Et aduē. rē. nā i pmo aduētū venit i hūilitate r sub lectione. i. scdo venit i glia r p. tate. i. subdit de pmo ad uētū. b Qui de. semetip. p nob. i humilitate factus obedies vsq ad mortē crucis. c Et nos re. ab oi iniq tate. s. originali. r actuali. d Et mū. p facim baptisim. q delect. oigiale pētū r actuale. e Sibi ipm ac p gra tiā baptismalē. f Sēctatorē bo. ope. ita q gra baptil malis nō dē i vacuū: s; ad bn opandū. g hēc lo. i g. noātes docēdo. h Et exhortare. iā scientes ad meli. tnducēdo. i Et argue. delinquentes. k Lū oi i perio. i. auctoritate pōstificā. l Nemo te cō. platus eni ni mis mollis cōtēptibilis reddid suis subdit. Ca. III

Admone illos principes r p rātib subditos esse: dicto obedire: ad oē opus bonū paratos esse: neminē blasphemare: nō litigio sos eē: s; modestos: oēm ostendētes mansuetudinē ad oēs hoies. Erām ei r nos aliqñ ispiētes r incredulī: er rātes: fuitētes desiderijs r volupta tib. varijs: i mālicia r iuidiā āgētes odibiles: odiētes iuicē. Lū aut bēni

Ad Titum. In doctrina. informādo eos xbis sacris. b In in regritate. i. puritate mēt r corpis. c In gra. gest. ex teriozis. d Verbu sa. irrep. supple lit. e Atis q ex aduer. e. i. aduersari. f fidei. f Vereat. i. cōfusus ad se ipsū reuertat. g Nihil ha. ma. dicere de nob: r sic tā dē ad fidē puertat. h Seruos. hēc ē tertia ps i q Ti tū instruit de his q sūt i cōditiōe seruili. r primo ponit instructio. scdo instructionis rō. ibi: Appāruit ei. Circa p mū dicit apls: Seruos supple doce. i. Dñis suis eē. eis debetā reuerētā r obsequiū exhibēdo: r h sine sint boni siue mali: fideles aut infideles. k In oib pla. nō dā. Et h intelligēdū ē de licit. tm r honestis. l hō frau. dños i reb. vel obsequijs debet. m S; i oib si dē. i. fidelitatē. n Bonā ostē. verbis r fact. o At doc. sal. no. dei omēt i oib: r h suis bonis morib. h eni faciēdo sanct. paulin. seruilēs regi infidelis sic fidē suam morib. ornauit q liberationē sui a seruitute r oim eluā suozū meruit apud regē infidelē. p Appāruit. hie po nit dicte instructionis rō q accipit ex saluatoris exēplo: q dedit seipm. p nobis: r subiecit se seruituti vt nos redimeret a seruitute diaboli: pp qd nō debet eē durū ser uis fidelib. dñis suis infidelib. subijct. pper qd dicit: Appāruit ei gra dei r salua. nri. i. carne. p nobis assum pta. q Erudies nos. xbis r exēplis. r At abne. ipte. i. idolatriā: sicut p oppositū pietas dē cult. diuin. s Et se. de. q tēdūt ad diuitias honozes r delicias. r Sobrie. in nobis. r Et iu. ad p. r. r Et pie. ad deū. r Anam. i. h se. fragili. r t rāsitōrio. iō sōdit. r Expectātes bea. spē. i. gliam eternā a nob sparam. r Et aduē. rē. nā i pmo aduētū venit i hūilitate r sub lectione. i. scdo venit i glia r p. tate. i. subdit de pmo ad uētū. b Qui de. semetip. p nob. i humilitate factus obedies vsq ad mortē crucis. c Et nos re. ab oi iniq tate. s. originali. r actuali. d Et mū. p facim baptisim. q delect. oigiale pētū r actuale. e Sibi ipm ac p gra tiā baptismalē. f Sēctatorē bo. ope. ita q gra baptil malis nō dē i vacuū: s; ad bn opandū. g hēc lo. i g. noātes docēdo. h Et exhortare. iā scientes ad meli. tnducēdo. i Et argue. delinquentes. k Lū oi i perio. i. auctoritate pōstificā. l Nemo te cō. platus eni ni mis mollis cōtēptibilis reddid suis subdit. Ca. III Admone illos principes r p rātib subditos esse: dicto obedire: ad oē opus bonū paratos esse: neminē blasphemare: nō litigio sos eē: s; modestos: oēm ostendētes mansuetudinē ad oēs hoies. Erām ei r nos aliqñ ispiētes r incredulī: er rātes: fuitētes desiderijs r volupta tib. varijs: i mālicia r iuidiā āgētes odibiles: odiētes iuicē. Lū aut bēni



Dona nobis spiritalia abunde tribuit. Hel: a pcesse. i. magi pficere r scipis meliores fieri. b Hereti cu ho. Heretic e q p xba legis legē ipugnat. p priu eni sensum astruit ex xbis legis vt prauita te mēris sue le gis auctoritate cōfirmet q vitā di sūt: qz frequē tius correcti ex ercitatioz es/ sent ad malum. c Proprio iudicio se dānat q erroz laudat q veritatē vitu perat. d Ze nā legispe. rē. Hoc dicit: non quia peritior sit apollo sz qz hu ius pffensionis erat in synago ga. e Apol lo. Eps fuit co rinthioz: q ppe seditionem cōci tatā aduersum se a pseudo apo stolis discece rat euz gena so cio suo ad tituz cretensem epm. Sed corinthijs tā sedatis p epi stolas Pauli mandat tiro: vt priusq veniat nicopoli pmit tat eos ita solli cite: vt nihil in viatico illis de sit. f At nihil rē. Ideo lubet sup illis neces sarios dari: qz dignū erat vt q spūalia trade bāt nō illis de essent carnalia.

Dilemoni colosensi: q nulla ecclesiastice ministratiōis p dicit erat digni tates: sz vir lau dabilis i plebe familiares lras mittit aplos pro onesimo seruo eius q cū dāno ei? fugerat: sed ab aplo audito euāgelio bap tizat? e cui r veni am de pcat apo stolus scribens a roma s carce. Et

a s mudo p carnē. s vt nobis p fidē. s apparuit. i. gnitas r humanitas apparuit sal/ illuxit hoib? s qz nulla bona feceram? nos. uatoris nri dei. Hō ex opib? iusti/ cie que fecim? nos: sz fm suā mise/ a s ita fōditā etiā illos q adhuc increduli. s iā spe future salutis. b s bap tismi. s in quo deposito veteri hoie generatur nouus. ricordiā saluos nos fec: p lauacrū c a s qz qui credit quotidie magis et magis renoua/ tur p spiritum in bap tismo datum. regenerationis r renouatiōis spi d a s spm. b s ad remissionē oim pctōz ad copā virtutum. ritus facti: quē effudit in nōs abū/ e de p iesum xpm saluatore nostrū: f a s ad h vt istud addat. b s inierim in pferri. ut iustificati gratia ipius heredes b a s et si nō dū fm rem. b s verax. sim? fm spem vite eterne. Fidelis i a s iste q xps saluauit r heredes fecit. s p dicitis. b s alios. s vel volo te cōfirmare. s eos q credunt est sermo. Et de his volo te confir/ k deo vt curent. a s alijs multis: vel sibi p s. mare: vt curēt pesse bonis opibus l a s p dicitis. s ideo volo te de p dicitis confirmare alios quia. s in te. q credūt deo. hēc sunt bona r vti/ m a s alijs. b s de his cōfirma. c s vbi nec sal? nec lia hoib? t Stultas aut quēstioes n vntis scia. a s originū enumeratiōes. b s qz s le/ ge faciūt vt d cibis qz alijs afferūt discernēdos. alijs nō r genealogias r cōtentiōes r pu/ p a s vt qn in emēdata scriptura d annis mathusalam r de hmoi alijs cōtraria vel impossibilia sentire vidēt gnas legis deuita: Sūt eni inuti/ r a s sine fructu. s false. s nō solū hec deuita sz r cor les et vane. t Hereticū hoiem post receptionē postqz bis feceris. a s als vnam. primam r secundā correptionē de/ r a s cur. s per dicitis. s incorrigibilis. uita: scies qz subuersus ē q cuiusmo y a s r quia sciēter peccat vel r cū sit. di est: r delinquit cū sit pprio iudi s s vt inierim pudesit Cretētib? dū ad me veneris. cio condēnat. Lū misero ad te ar/ a a s ideo dicit qz vult eū videre causa affectus r vt plenius confirmet in ecclesiastica disciplina. theman aut tychi cū: festinā ad me b venire nicopolim. Ibi eniz statui a s sic erat i synagoga. b s qz pfect? erat i sebruris hyemare: genā legisperitū r apollo c a s eoz q ad viaticū necessaria sūt ill. s ita sollicite f sollicite pmitte: vt nihil illis desit. d a s ynde aut res illis. s cretētes vt r alijs. s sibi p s. Discat aut r nri bonis opib? pesse f a s dādo misris. s nō ad q liber. s qz iuxta pabolā: arbor q nō facit fructū bonū excidet r i ignē mitec? ad vsus necessarios: vt nō sint ifru g b a s ppē cōpēdiū simul oēs cōsalutarozes significat. cruosi. Salutat te q mecū sūt oēs. i a s i. fideli affectu. s nō ficre. Saluta eos q nos amāt i fide. Hra k dei cū oib? vob amē. Epla pau m li ad Titū finit. Argumētū i epi stola ad philemonē incipit.

Dphilemoni familiares lit/ teras facit p onesimo ser/ uo ei? scribens ei ab vrbe roma de carcere per suprascriptuz

tu post suā cōuersionē ad quē vocati sūt vt sint heredes vt te eterne: r hoc ex mera dei grā r benignitate: ppter qd be nigni alijs etiā infidelib? debēt eē: maxime pācipib? qz pōt fieri fm deū: r hoc est qd dicit: Lū aut beni. r hu. ap/ paruit rē. humanitas i ei? natiuitate: benignitas aut i sua cōuersione. a Hō ex opibus iu. q fecim? nos. cū esse/ mus pctōres. b Sed fm suā mise. rē. salus eni eterna excedit totaliter facultatē nature hūane: ppter qd nō pōt eā attingere nisi ex largitate diuine misericordie. c Per lauacrū regenerationis. i. bap tismi: q est spūalis genera/ tio: Job. iij. Hōi qz renat? fuerit ex aqua r spūsancto nōt pōt introire in regnū dei. d Et renouatiōis spūsancti. spūs eni scūs i bap tismo dat? terminat vitā veterē q fuit sub pctō: r inchoat nouā q est in grā. e Quē effudit in nos abūde. ad deletionē oim pctōz r copā virtutū. f Per iesū xpm. ex cui? passiōe habet efficacā bap tismi sacm. g Et iustificati grā ipius: qui facit nos dei filios adoptiuos: r p p s: b Heredes sim? fm spem vite eter/ ne. in pnti: r in futuro erim? fm rem. l Fidelis. Hic ex vt etis inferē cōclusio. i. qz tū? de hac spe vite eterne informet suos subditos: r deuitet doctrinā inutilē r curiosam. dicit igit? Fidelis sermo ē. i. qz sim? heredes fm spem vite eter/ ne. k Et de his volo te cōfirmare subditos tuos. est eni spes ista anchora aie: tenēs eā imobilē i bono sicut ancho/ ra materialis nauē i mari: sz i hoc est differētia: qz ancho/ ra materialis figit deozū i maris fundo. hec aut figit sur/ sum in celo. iō dicit Heb. vj. Fortissimū solatiū habeam? q cōfugim? ad tenēdā ppositā spem quā sicut anchora ha/ bem? aie tutā ac firmā: r incedēt vsqz ad Interiora vela/ minis. i. ad secreta celestia q sūt nobis velata. l Et curēt bonis opib? pesse. i. vt sint de primis i opibus bonis. m Hec. i. documēta sūt bona rē. n Stultas aut quēsti/ ones. i. irrationabiles. o Et genealogias. i. falsas p qz pseudo apū nitebāt ostēdere iesū naçarenū de dauid non descēdisse: sicut dicitū ē. s. j. ad Timo. j. p Et cōtentiōes. verbosās. q Et pugnas legis inutiles. p qz aliq nite/ ban? falsū intellectū pducere. iō subdit: r Sunt eni in utiles. i. sine fructu. s Et vane. i. false. t Hereticū. Hic ostendit qualiter titus r subditi sui se debeāt habere erga hereticos. d. Hereticū hoiem: qui recepit fidē catholice r postea corrupt eā. v Post vnā. i. primā eo modo loquē di quo dicit Hē. j. Factū est vespere r mane dies vn? i. prim? r Et secundā correptionē deuita. r facias ab alijs deuitari: ne p eū inficiant alijs. y Sciens qz subuersus est. absqz reditu r hoc de cōi cursu. z Lū sit. pprio iudi cio cōdēnat. nā fidē quā recepit vt verā impugnat vt fal/ sam a Lū misero. Hec est vltima ps hul? eplē que dicit cōclusio ei? in qua p titō mādāt r eū salutat d. Lū misero ad te arbēnā aut tychi cū: ad regēdū in absentia tua po/ pulū tuū. b Festina ad me venire nicopolim rē. qz ppo nebat ibi manere p aliquod spaciū tps. iō p titō manda/ bat vt illo tps spacio posset eū pleni? informare de ecclesiastica disciplina. c Zenam legispe. r apol. sol. pmitte. i. priusqz ad me venias remitte. ita sollicite. puidēdo eis de necessarijs. d At nihil illis desit. in viā. erat eni apollo epus corinthioz: sz ppter seditionē aduersū se cōtatā p pseudo aplos discefferat cū geno socio suo: venēs ad titū cretensem epm: sed sedatis corinthijs p eplās pauli mada uit titō vt priusqz veniret nicopolim ad eū remitteret eos decēter. qz aut pri? noiat genā: r dicit eū legisperitū: nō ē ex eo q esset maior vel peritior: sz qz dignitas epalls ipius apollo r ei? scietia erāt note r famose: nō sic aut alter? iō prius ipm noiauit r peritū expfssit: ne cura p uisionis citz ca eū negligeref: r i. queraf vñ fieret ista. p uisio. r rudit. d. e Discat aut r nri. i. cretētes vob subditi. f Bonis ope rib? pesse. i. insistere. s. ministrādo doctoib?. g Ad vsus ne. nō supflnos. h At nō sint in. r sic excidant r i ignē mittant: sic arbor ifructuosa: Matth. vij. Dis arbor q nō facit fructū bonū excidet r i ignē mitec. i Salutat te. Cōsequēter salutat eū ex pte socioz d. Salutat te q mecū sūt oēs. quozū noia tacer ppter breuitatē. k Saluta eos q nos amāt i fide. i. fideliter r nō ficte. Lōsequēter salutat eos generaliter. d. l Gratia dei. que est arra vite beate. m Lū oibus vobis. supple sit. Amen.

In ca. iij. vbi d: in postil. Stultas aut quēstiones. Quid itelligat p h qd d: Stultas aut quēstiones r genealogias dicitū sūt in additione. s. ad Timo. j. rē.

† 24. q. 1. q. dignior. 2. q. 3. c. dixit aplos. 26. q. 5. c. epi. in prima. 4. Postilla